

З в е с т
А п о л о н и о
И з л о ж б а
E x h i b i t i o n
Z v e s t
A p o l l o n i o

Canvases of the academic artist ZVESTA APOLONIA, done last year, are proof of the author's dynamic and original style. With a span between picturesque fantasy and rationalism, between playfulness and mastery of the artist's composition, between a personally confessed subject-matter code and traces of tiny dashes, the structure of the canvass surfaces are like prints of creative energy and perspiration. The artistic visualised allegory of sensuousness, which is placed on the edge of dehumanisation and the destructiveness of civilisation at the 20th century radiates the energy of life's vitalism, testifies the premise of poetry and lyrics, calmness and peace and guides us during our voyage to a world of aesthetics and special communication. In colour—the main expressive means, which builds up like an eruption of lava: with its means, which up like an eruption of lava: with its mass and intensity are unstoppable and piercing, the artist decisively and intuitively draws wide strokes and fine lines and thus composes a unified harmonious artistic image, because each fragment of the canvass bears elements and charge. In these psychical metaphors we can perceive mysticism, secrecy, sometimes gently ironic humour, symbolism, evil, corporeality of human figures and atmospheres typical for littoral landscapes.

Appollonia's original principle motif prominent and elementary gift is embodied in many variants of lying, standing, sitting or in entwined bodies, most often women. Artistically he does them in the beauty of the anatomical nakedness of woman's body, which with the impression of lustful virtue they become a subject of observation and desire, their antique allegory conception changes into a triumph of life and a monumental image of the modern Venus. They remind us of the primary idols of fertility with the emphasised strength of primary urge and sublime woman's instinct and in the cleft of the body and soul, physically and spiritually with magical persuasiveness, provoke carried away feelings: they are teasing visual impression, memories and allegories, they are fluid meditative poetic visualisation. With erotic expressive challenge and dramatically mythological and archaic type

images of Mediterranean art tradition, the pictures of nude women take on new dimensions. They become the symbol which always causes unrest, at the same time they vanish and once again with all unstoppable power, energy and untameable instinct are born anew to personify man's in exhaustive and immortal creative power. These symbioses of naked women and landscape, where the native and dwelling littoral ambient with their traditional natural gifts and architectural characteristics are like a never-ending artistic song motif, with decomposition and renewed definition of individual constituents bind into a complex visual programme. Every image becomes the landscape of the author's intimate, embodied inner intimate world which uncovers his personality, thus the starting-point, with help he looks for the hidden meaning and shapes into a sign conception, which is author created. Its final image is changeable, many times also undefined, but at the same time opens thousand of possibilities for interpretation. These are gentle apparitions however, fundamentally victoriously daring and at the same time poetical meditation, psychological standings and mystical dreams, they are vehement transformations of subjective senses and mental conceptions, realized in common artistic language.

The relaxing mood of Apollonia's landscapes, along with his nudes, and also his constant typical motif of fluid glowing sunny colours, takes us to the littoral-Mediterranean red-hot atmosphere, which with planned structural style horizontal and vertical lines associate with archetype architectural characteristics and natural gifts, on the dynamic movement of the archetype architectural characteristics and natural gifts, on the dynamic movement of the sea and sky as well as on the airiness and freshness, sometimes also attained by leaving empty the elementary white canvass.

The strong colour intensity and skin-colour plasma which mutually covers, joins and fecundates is drawn across the surface of the canvass creating light and the appropriate atmosphere, to make an allusion of the author's constant rational search for unity and his eternal strive towards appeasement of contrasts. The typical blue of the sky and sea, which created in shades of Appollonia's characteristic violet modulation, associated with

the author's ambient: glowing from the sun, in lively shades of red and piercing yellow administered in the coast; and the earth, grey white connotation of bleak, and strong Istrian stone expand into some imaginary eternity and at the same time permit the formation of subjects, associated with nudes, landscape or on both. With lyrical latency of soft and turbulent rhythm, given with sensuous alluring strokes, with intensive diluting and thickening of the same colour and its passing in contrast dialogue with the other colours, creating rhythms, we distinguish the content: expressive, communicative or sublime.

The composition and shade balanced colour of the flesh-colour in diagonal, horizontal or vertically worked coloured spots, his modulation from light to dark or from warm to cold, reflect picturesqueness of baroque chiaroscuro impression and light, which through shapes shines through with lucidity and with piercing strength. In an artistic organism the colours with their autonomy also become constitutive elements, shapes, subject-matter and indicators of content, symbol and message. On the canvass the space not filled with images is however, full of colourful deposits, which in the optical and allusion level of figures creates distinctive space, saturated with dark-light significance, with intentional contrasts of wide contours and the artist's spontaneous game with lines.

Appollonia's most elementary world of original creative power and processes is in a game of graceful and imaginative brush strokes which childishly builds a net of analogy through which sensuality passes. The lines thicken and thin out, they are partly of expressive and abstract character, they strengthen the rhythm of the surface and create a spiritual and secret mood. They are structural means of composition, full of dynamic expressive eruption and are protagonistic happenings, sensually fluid and come from his association, present and secondary intentions, becoming reminiscences and optical experiences. Every stroke is full of energy and charged with emotion. They create relaxation and wit, sometimes even roguish and grotesque ironic response and direct the author's pulsating psychological predisposition to internal thought about the content, which have been artistically pictured.

Илатната на академскиот сликар ЗВЕСТ АПОЛОНИО настанати во текот на минатата година зборуваат за динамичен и посебен авторски ракопис. Со распон меѓу сликовитоста на фантазијата и рационалноста, меѓу игривоста и владеењето со сликарскиот занает, меѓу сопствениот изразен код на материјата и трагите на ситната гестуална црткаста структура, површините на платната се реализирани како одрази на творечките енергии и потенцици. Ликовно визуелизираната алегорија на чувственоста, која што и се спротивставува на дехуманизацијата и деструктивноста на цивилизацијата кон крајот на 20 век, зрачи енергија и животен витализам, ги изразува премисите на поетиката и лириката, спокојството и мирот и не води во текот на патувањето во светот на естетиката и на својствената изразност. Во боите - главното изразно средство, што се натрупуваат како избликувања на лава: со својата маса и интензивност се незапирливи и пробивни, сликарот решително и интуитивно ги зацртува широките потези и ситните линии и така составува единствен усогласен ликовен облик, каде што секој фрагмент од платното носи своја елементарност и набој.

Во тие психички метафори откриваме мистичизам, тајност понекогаш благо ироничен хумор, чувственост, симболичност, страст, телесност на човековата фигура и атмосферска типичност на крајморскиот пејсаж. Мотивската приврзаност на Аполонио кон изворните начела и елементарните дадености е олицетворена во многубројни варијанти на лежечки, стоечки, седечки или испреплетени тела, најчесто женски. Ликовно ги реализира во убавината на анатомската разголеност на женското тело, кое што со впечаток на похотна невиност станува предмет на набљудување и посакување, а неговата античка алегорична претстава станува триумф на животот и монументалната слика модерна на Венера. Не потсетува на првичните идоли на плодноста, со нагласена моќ на исконскиот нагон и на сублимниот женски инстинкт и во расцепот помеѓу телото и душата, телесното и духовното, со волшебна уверливост кај нас предизвикуваат занесни чувства: тоа се раздразнувачки визуелни впечатоци, спомени и ликови, флуидни медитативни поетски визуелизации. Со еротско-експресивно предизвикувачки и драматични отелотворувања на митолошките и архатипските ликови на средоземната уметничка традиција, женскиот

акт добива нови димензии. Тој станува симбол што понекогаш предизвикува немир, зашто воедно исчезнува и одново со сета незапирлива сила, енергија и нескротлив нагон повторно се раѓа, персонифицирајќи ја неискрпната и неминливата човекова творечка сила. Тие симбиози на женскиот акт и пејзажот, каде што родниот и животниот крајморски амбиент со традиционалните природни зададености и архитектурната типичност - како никогаш докрај исцрпен мотив, со разградувањето и повторното определување на одделни константи ги поврзува во комплексни визуелни програми. Секој лик станува пејзаж во интимата на авторот, олицетворение на внатрешниот интимен свет, кој ја одразува неговата личност, а тоа е почетната точка, со помош на која ги бара скриените значења и ја обликува во знак на претставата, која што авторски ја осмислува. Нејзиниот конечен лик е менлив, многупати и неодреден, а воедно отвара илјадници можности за интерпретација. Тоа се нежни појавности, во својата суштина победничко дрски и воедно поетски медитации, психолошки супстриати и мистични како сон, тие се векементни трансформации на субјективните чувствени и мисловни претстави, реализирани во општио сликарско искажување. Расположението на пејзажите на Аполонио е што опушта - покрај активите, неговата типична мотивска константа - со флуидот на зрачењето на сончевите бои не води во крајморската - средоземна вжештена атмосфера која што со линиската структура на стилизирани хоризонтални и вертикални линии асоцира на архетипичноста на архитектурната типичност и природните зададености на динамиката на бранувањето на морето и небото, на воздушност и свежина, е некаде постигната со оставање на елементарна белина на платното.

Силниот интензитет на боите и кивото на плазмата на бојата што мегусебно се прекриваат, се спојуваат и облагородуваат, се влечат по површината на платното и создаваат светлина и атмосфера соодветна на неа, алудираат на постојаното авторово рационално барање на единството и вечниот стремеж кон помирување на спротивностите. Типичните синила на небото и морето, кои што преминуваат во нијансирање на виолетова модулација типична за Аполонио, асоцираат на авторовиот амбиент: од сонцето огреаниот и во разиграно црвенило и продорно жолтило потонатиот морски брег, и земјата, сиво бела конотација на пустиот, цврст истарски камен, се протегаат во некоја имаги-

нарна бесконечност и воедно овозможуваат настанување на предметност, асоцирајќи на акт, пејзаж или на двете. Со лирската латентност на меките и разбранувани ритми, пренесени се чувствената привлечност на потегот, со интензивно проредчување и згуснување на истата боја и нејзиниот премин во контрастен дијалог со другите, создава ритмика а ние ја распознаваме содржината: експресивна, комуникативна или возвишена. Композициски и тонски урамнотезениот инкарнат на бојата на дијагонално хоризонталната или вертикалната обработка на дамките боја, неговата модулација од светла до темна или од топла до студена, ја одразува сликовитоста на барокниот светло - темен ефект и светлината што зрачи со луцидност и продорна моќ низ ликовите. Во ликовниот организам боите со својата автономија стануваат конститутивен елемент: облици, материја и означители на содржината, на симболичноста и изразноста. Неопределениот простор на облиците поставени на платното е полн со слоеви боја, кој на оптичко и алузивно рамниште со фигурите создаваат карактеристични изразни простори, заситени со темно - светло значење, со похотливи контрасти на широките контури и спонтаната црткаста игра на линиите.

Аполоновиот најелементарен свет на изворни творечки сили и процеси се состои во играта на привлечноста и имагинацијата на потезите со четката, кога инфантилно гради мрежа од линии: знаци-компоненти што водат кон немирно бранување, или пак кон смиреност, утешност. Тие знаци сликарот естетски и логички ги подредува така што тие се претопуваат во мрежа од аналогии низ кои се пробива чувственоста. Линиите се згуснуваат и проретчуваат, имаат делумно експресивен и апстрактен карактер, го зацврстуваат ритмот на површината и вибирањето на кивото на бојата и создаваат атмосфера на спиритуалност и тајност. Тие претставуваат структурално средство на композицијата, полни со динамично експресивен еруптивизам и се протагонист на случувањето, на чувствениот флуид излегувајќи од неговите асоциации, моментни и секундарни интенции, стануваат реминисценции и оптички предоживувања. Секој потег е набиен со енергија и со емоционален набој. Создава опуштање и гротескно иронично одзвивање и пулсирање на психолошката predispozicija на авторот во насока на внатрешното осмислување на содржините што се ликовно определметени.

3

В Е С Т

А

П О Л О Н И О

З в е с т А п о л о н и о

Роден е 1935 во Бертоки кај Копер. Во 1960 година дипломирал на Академијата за ликовна уметност во Љубљана кај проф. Габриел Ступица, а во 1964 година кај истиот професор завршил сликарски специјален курс. Бил професор по графика и шеф на графичкиот оддел при АЛУ. И покрај напорната педагошка работа тој многу се посветувал и на самостојното творење во сликарството и графиката, а се занимавал и со керамика, таписерија, илустрација и сценографија. Учествовал на меѓународни симпозиуми, на пр. Интернационалната школа на стаклото во Мурано во 1976 и 1980 година. Од 1989 година живее и работи во Порторож.

Досега имал повеќе од 140 самостојни изложби во сите позначајни словенечки и југословенски изложбени простори, како и во странство: во Трст, Удине, Падова, Њујорк, Караркас, Ивердон, Сакаидо, Цирих, Лима, Лозана, Минхен, Франкфурт и др. Учествовал на бројни изложби и меѓународни манифестации на современото словенечко сликарство и графика во татковината и во странство: во Прага, Верона, Будимпешта, Сао Паоло, Буенос Аирес, Мексико, Москва, Виена, Фридрихштат, Венеција, Њу Делхи, Краков, Чикаго, Вашингтон, Милано, Мулхаус, Биели, Лима, Женева, Ајдахо, Кјото, Каракас, Осака, Кембриџ, Бари, Токио, Минхен, Аусбург, Бон, Ротердам, Берлин и др.

За своето творештво добил повеќе од триесет национални и меѓународни награди од кои позначајни се: 1964 г. Прешернова награда на АЛУ за сликарство, 1972 г. награда на Прешерновиот фонд за графика и сликарство, 1973 г. златен медал „1Протагонисти“ во Помпеја, 1974 г. прва награда АРС ХИСТРИАЕ за графика во Ровињ, 1976 награда на II биенале на европската графика во Мулхаус, прва награда на III дубровнички салон, 1983 награда на меѓународното графичко биенале во Љубљана, 1984 Јакопичева награда за сликарство во Љубљана и др. Неговите дела се наоѓаат во бројни музеи и збирки во татковината и во странство.

Born in 1935 in Bertok near Koper, in 1960 graduated from the Academy of Fine Arts in Ljubljana under Professor Gabrijel Stupica and in 1964 under the same tutor also finished a specialized course in painting. He was a professor for graphic arts and head of the graphic arts department at the Fine Arts Academy. Despite demanding pedagogical work he devoted much of his time to self-dependent artistic planning and graphic art, he also worked with ceramics, tapestry, illustrations and set designing. He also took part in international symposiums, such as the Scuola internazionale del vetro in Murano in 1976 and 1980. Since 1989 he has been living and working in Portoroz.

Up till now he has held more than 140 independent exhibitions in Slovenian and Yugoslavian exhibition halls as well as abroad: Trieste, Udina, Padova, New York, Caracas, Yverdon, Sakaido, Zurich, Lima, Lucerne, Munich, Frankfurt and elsewhere. He took part in many exhibitions and international manifestations of modern Slovene art and graphic art both at home and abroad: Prague, Verona, Budapest, Sao Paolo, Buenos Aires, Mexico, Moscow, Vienna, New York, Florence, Bologna, Stockholm, Paris, Berlin, Friedrikstadt, New Delhi, Krakow, Chicago, Washington, Milan, Mulhous, Biella, Athens, Lima, Geneva, Idaho, Kyoto, Caracas, Osaka, Cambridge, Bari, Tokyo, Munich, Augsburg, Bonn, Rotterdam, Berlin and elsewhere.

For his work he has received more than thirty national and international awards and among some of the most prestigious are: 1964 the Preöern award at Academy of Fine Arts Ljubljana for painting, 1972 Preöeren fund award for graphic art and painting, 1973 golden medal „1 protagonisti“ in Pompeii, 1974 first prize Ars Histriae for graphic art in Rovinj, 1976 award at the II. biennial of European graphic art in Mulhous, first prize for graphic art at the III. Dubrovnik salon, 1983 award at the international graphic art biennial in Ljubljana, 1984 Jakopic award for painting in Ljubljana and others. His works are in a number of museums and collections at home and abroad.

- Наслови:
1. Немирен пејзаж / 80 x 100 cm
  2. Осека / 100 x 120 cm
  3. Пејзаж од Истра I / 100 x 120 cm
  4. Пејзаж од Истра II / 100 x 120 cm
  5. Како пејзаж / 120 x 140 cm
  6. Црвен пејзаж / 120 x 140 cm
  7. Есенско зрачење / 100 x 120 cm
  8. Капачки / 80 x 100 cm
  9. Во посета на Атењето / 120 x 100 cm
  10. Дами со коњи / 100 x 120 cm

- Titles:
1. Turbulent paysage / 80 x 100 cm
  2. LowTide / 100 x 120 cm
  3. Istrian paysage I / 100 x 120 cm
  4. Istrian paysage II / 100 x 120
  5. Paysage impression / 120 x 140 cm
  6. Red paysage / 120 x 140 cm
  7. Autumn / 100 x 120 cm
  8. Bathers / 80 x 100 cm
  9. A Visit to the Studio / 120 x 100 cm
  10. Ladyes with horses / 100 x 120 cm

Организација: Музеј на град Скопје / Амбасада на Република Словенија
Културно - информативен центар Скопје
Главен и одговорен уредник: Климе Коробар / Љупчо Маленков
Припрема и Печат: Скенпоинт
Спонзор на Каталогот:

Organisers: Museum of the city of Skopje / The Embassy of the Republic of Slovenia
Kulturno - Informativen Centar Skopje
Editor in-chief Klime Korobar / Ljupco Malenkov
Prepress & Press: Skenpoint
Sponsor of the catalogue:

Intereuropa - Skopje
Tobacna Promet - Skopje
Korea Autotrade
Krka Farm - Skopje

Скопје јуни 1997
Скопско Лето

